

rast kaks meest ruttaksid lapse emma wälja aitma. Esmalt legi ei tahtnud ja mittu ütleski: „kas peame Jummalat vastu hakkama!“ Wimaks ommeti kaks noort meest kargasid majasse. Wärristes seisid rahwas, mõni ka Jummalat palludes ja ootid; silmapilgud olid odates kui tunnid. Jummal aitis neid kes sisseläinud; pea tullid wälja ja kandid lapse emma enneste wahhel. „Jummal olgu tännatud!“ öhkas nüüd rahwa hull süddamest; agga wata, naese käed, temma jallad ja juuksed olid ärrakõrwend, hing olli ammo fuitjust lämmitatud. Madlenal ei olnud isä egga emma egga peawarju egga riet, egga muud, mis uelhandamas pahwes loeme. Madlena olli nüüd nagu linnuke oksa peal, kes kõigist mahhajaetud. Agga se, kes werblaste cest murred kannab ja ütleb: ma ei tahha sind mitte mahhajaetta! taewane isä olli temmale jälle asjet valmistanud. Kurre Karel olli Madlena ristimisese wadder olnud, nüüd kandis tedda tullest wälja ja kohhe tulli ta mele, mis wadderi kohhus on ja mis ta isse ristimisese jures lubbanud; ta wiis ilma arwu piddamata lapse ennese tuppa ja andis naese hõleks, böldes: Jummal on mind selle lapsega tullest wäljaaidanud! wõtta nüüd temma käest mind ja lapse kingitusseks wastu!“ Naesel olli hea meel. Madlenal olli jälle isä ja emma,

kes ausad ja waggad. Jummalat abbiga sai tulli wimaks ärrakustutatud, et ommeti ait ja mis selle sees olli, järrele jäi. Sest sai Madlena weel wannemate pärrandust, 25 rubla, mis müdud asjadest lunnastati. — Küll Kurre rahwas kaswatasid lapse illusaste ja piddasid tedda kui kõik muud omma lapsi, kellest neil pudu ei olnud. Teistega hakkas tüdruk kolis käima ja koddu sunniti ka õppima, et küll palju sundimist tarwis ei olnud. Agga wahhe-ajal õppetas perrenaene ka maja- ja lätetööd: ta õmblus olli puhhas ja penike, kangad mis ta kudus, tugew ja liht, road, mis ketis, wägga majarahwa mele järrel. Blikast sai tüdruk ja weelgi aus tüdruk. Kõik halbid kombid ja lustid, mis perrewannemadki ei sallinud, wihtas temma, tö jures olli esimeene ja wiimee ja ei ta odanud käsku, waid otsis isse tööd, -olgu majas ehk lautas ehk wäljal; kus tööd olli, seal temma kässi likus. Kui perre olli jõnud, siis — mõni tüdruk hea melega pühkis minnema, — Madlena jäi paigale ja loyputas kausid ja lusikad ja pühkis laua pyhtaks, panni kõik asjad jälle omma kohta; siis wast olli rahbul. Pärrest õhtu sõmist laulis perre ikka paar salmi, Karel lugges peatükki, teine pääw Wastnast, teine pääw Uest Testamentist ja wimaks Isä-meie pahwet. Ja et kõik perre rahwas